

Publicerad 2011-06-25 18:21 av kiefernzapfens

rädslan om att försvinna

Rädslan, den som inte går att bota. Växer sig allt starkare i väntan på ett bra tillfälle att blossa upp till ytan. Jag känner hjärtslagen ilskna inom mig och hur det svartnar för ögonen.

Knyter nävarna så hårt att mina perfekt filade naglar borrar sig djupt in i handflatorna, de som senare skulle bildas till ärr och påminna mig om den rädslan ingen kan förklara.

För det är just så rädslan växer, just så man känner sig precis innan lyckan åter igen kommer tillbaks, men ännu har inte lyckan kommit, ännu är rädslan där. Den rädslan som skulle förändra ett helt liv på några få sekunder. Men ännu är jag bara halvvägs igenom har inte riktigt trängt igenom det hårda skalet som skyddar mig mot den fruktansvärda rädslan som lurar på andra sidan.

För på andra sidan vilar ett eldsprutande monster, ett sagoväsen som inte existerar, men som plötsligt blir verkligt om man börjar tro.

Jag tror på väsen, vad tror du på?...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kiefernzapfens med Poeter.se id #34817 innehar upphovsrätten